

Tekst ustawy ustalony ostatecznie po rozpatrzeniu poprawek Senatu

U S T A W A

z dnia 4 grudnia 2025 r.

o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego^[1]

Art. 1. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2025 r. poz. 734 i 1676) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 w § 1a po wyrazach „art. 86b § 1,” dodaje się wyrazy „art. 86c,”;
- 2) w art. 38 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kierującemu pojazdem mechanicznym ukaranemu za wykroczenie określone w art. 86 § 1a i 2, art. 86b § 1, art. 86c, art. 87 § 1, art. 92 § 2, art. 92a § 2, art. 92b, art. 94 § 1 albo art. 97a, który w ciągu dwóch lat od ostatniego prawomocnego ukarania popełnia to samo wykroczenie, wymierza się karę grzywny w wysokości nie niższej niż dwukrotność dolnej granicy ustawowego zagrożenia.”;

- 3) po art. 52a dodaje się art. 52aa w brzmieniu:

„Art. 52aa. § 1. Kto organizuje spotkanie, o którym mowa w art. 65ja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251 oraz z 2025 r. poz. 820, 1006, 1676 i ...), bez wymaganego zawiadomienia lub przewodniczy takiemu spotkaniu,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2000 złotych.

§ 2. Kto umyślnie uczestniczy w spotkaniu, o którym mowa w art. 65ja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zorganizowanym bez wymaganego zawiadomienia,

podlega karze grzywny.

§ 3. Tej samej karze podlega, kto, nie będąc kierującym pojazdem, umyślnie uczestniczy w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych, o którym mowa w art. 115 § 26 Kodeksu karnego.

§ 4. Tej samej karze podlega, kto umyślnie, jako widz przebywa na spotkaniu, o którym mowa w art. 65ja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zorganizowanym bez wymaganego zawiadomienia, lub jako widz, uczestniczy w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych, o którym mowa w art. 115 § 26 Kodeksu karnego.”;

- 4) po art. 86b dodaje się art. 86c w brzmieniu:

„Art. 86c. § 1. Kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu prowadzi pojazd mechaniczny, celowo wprowadzając go w poślizg lub doprowadzając do utraty styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu,

podlega karze grzywny nie niższej niż 1500 złotych.

§ 2. Jeżeli następstwem wykroczenia określonego w § 1 jest spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, sprawca

podlega karze grzywny nie niższej niż 2500 złotych.”;

- 5) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. § 1. Kto tamuje lub utrudnia ruch na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 2. Jeżeli wykroczenia określonego w § 1 dopuszcza się prowadzący pojazd mechaniczny,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 500 złotych.

§ 3. Jeżeli wykroczenia określonego w § 1 dopuszcza się osoba uczestnicząca w spotkaniu, o którym mowa w art. 65ja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zorganizowanym bez wymaganego zawiadomienia,

podlega karze grzywny nie niższej niż 1000 złotych.

§ 4. Jeżeli wykroczenie określone w § 1–3 spowodowało poważne zakłócenie ruchu drogowego, można orzec nawiązkę w wysokości do 1500 złotych na cel społeczny wskazany przez organ orzekający.”;

- 6) w art. 96:

a) w § 1 wyrazy „podlega karze grzywny” zastępuje się wyrazami „podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 złotych”,

- b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie,

podlega karze grzywny.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 42:

a) § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie skazania za przestępstwo określone w art. 177 § 2a, art. 178b, art. 178c § 1 pkt 2, art. 178d lub art. 180a.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 lub art. 244, jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub 2a lub art. 355 § 2 był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, lub po takim zdarzeniu, a przed poddaniem go przez uprawniony organ badaniu w celu ustalenia zawartości alkoholu lub środka odurzającego w organizmie, spożywał alkohol lub zażywał środek odurzający, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.”;

2) w art. 43a § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. W razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 164 § 1, art. 165 § 1, art. 165a § 1 lub 2, art. 171 § 1, 2 lub 3, art. 174 § 1, art. 177 § 2a, art. 178a § 1, art. 178b, art. 178c § 1, art. 178d, art. 179, art. 180, art. 200a § 1 lub 2, art. 200b, art. 202 § 4b lub 4c, art. 244, art. 255a § 1 lub 2, art. 258 § 1, art. 263 § 2 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

§ 3. W razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4, art. 202 § 3, 4 lub 4a, art. 244, jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, art. 258 § 2, 3 lub 4, art. 263 § 1 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.”;

3) w art. 44b:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1 lub 4, art. 178c § 1 pkt 2, art. 178d lub art. 244, jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a także wobec sprawcy określonego w art. 178 § 1 lub 1a sąd może orzec przepadek pojazdu mechanicznego prowadzonego przez sprawcę w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1 lub 4, art. 178c § 1 pkt 2 lub art. 178d, a także wobec sprawcy określonego w art. 178 § 1 lub 1a, jeśli zawartość alkoholu w organizmie sprawcy przestępstwa wynosiła co najmniej 1,5 promila we krwi lub 0,75 mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo prowadziła do takiego stężenia, sąd orzeka przepadek pojazdu mechanicznego prowadzonego przez sprawcę w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.”,

c) uchyla się § 2–4,

d) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Przepadku pojazdu mechanicznego nie orzeka się, jeżeli:

- 1) w czasie popełnienia przestępstwa pojazd mechaniczny nie stanowił wyłącznej własności sprawcy;
- 2) orzeczenie przepadku pojazdu mechanicznego nie jest możliwe lub celowe, w szczególności z uwagi na jego zbycie albo utratę przez sprawcę, zniszczenie lub znaczne uszkodzenie.”,

e) dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. W wypadku, o którym mowa w § 5 pkt 1, sąd orzeka, a w wypadku, o którym mowa w § 5 pkt 2 – może orzec nawiązkę na rzecz Skarbu Państwa w wysokości od 5000 do 500 000 złotych.”;

4) w art. 69 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wobec:

- 1) sprawcy występku o charakterze chuligańskim,
- 2) sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4,
- 3) sprawcy przestępstwa określonego w art. 173 § 1 lub 3, art. 177 § 1–2a lub art. 355 § 1 lub 2, jeśli zawartość alkoholu w organizmie sprawcy przestępstwa

wynosiła co najmniej 1,5 promila we krwi lub 0,75 mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo prowadziła do takiego stężenia lub w czasie popełnienia przestępstwa obowiązywał sprawcę środek karny, o którym mowa w art. 39 pkt 3

– sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach.”;

5) w art. 115 dodaje się § 26 w brzmieniu:

„§ 26. Nielegalnym wyścigiem pojazdów mechanicznych jest:

- 1) rywalizacja kierujących co najmniej dwoma pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym, w szczególności z zamiarem pokonania odcinka drogi w jak najkrótszym czasie, z naruszeniem zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, lub
- 2) celowe wprowadzenie pojazdu mechanicznego w poślizg lub celowe doprowadzenie do utraty styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu mechanicznego, wykonane w trakcie spotkania zorganizowanego na otwartej lub ogólnodostępnej przestrzeni

– odbywające się bez wymaganego zezwolenia.”;

6) w art. 177 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Jeśli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 2, uczestnicząc w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych albo w warunkach określonych w art. 178d, albo w czasie obowiązywania środka karnego, o którym mowa w art. 39 pkt 3,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.”;

7) w art. 178:

a) § 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„§ 1. Skazując sprawcę, który popełnił przestępstwo określone w art. 173 § 1 lub 2, art. 174, art. 177 § 1 lub 2a, art. 178c § 1 pkt 2 lub art. 178d, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, lub zbiegł z miejsca zdarzenia, lub spożywał alkohol, lub zażywał środek odurzający po popełnieniu czynu określonego w art. 173 § 1 lub 2, art. 174, art. 177 § 1 lub 2a, art. 178c § 1 pkt 2 lub art. 178d, a przed poddaniem go przez uprawniony organ badaniu w celu ustalenia w organizmie zawartości alkoholu lub obecności środka odurzającego, sąd orzeka karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od dolnej

granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę do górnej granicy tego zagrożenia zwiększonego o połowę.

§ 1a. Skazując sprawcę, który popełnił przestępstwo określone w art. 173 § 3 lub 4, art. 177 § 2 lub 2a, art. 178c § 1 pkt 2 lub art. 178d, w warunkach określonych w § 1, lub którego dotyczy wskazana w tym przepisie okoliczność, sąd orzeka karę pozbawienia wolności w wysokości:

- 1) nie niższej niż 3 lata, jeżeli następstwem wypadku jest ciężki uszczerbek na zdrowiu innej osoby albo następstwem katastrofy jest ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, do dwukrotności górnej granicy ustawowego zagrożenia;
- 2) nie niższej niż 5 lat, jeżeli następstwem czynu jest śmierć człowieka, do dwukrotności górnej granicy ustawowego zagrożenia w przypadku katastrofy, a 20 lat pozbawienia wolności w przypadku wypadku.”,

b) uchyla się § 3;

8) w art. 178a uchyla się § 5;

9) po art. 178b dodaje się art. 178c i art. 178d w brzmieniu:

„Art. 178c. § 1. Kto w ruchu lądowym:

- 1) organizuje lub prowadzi nielegalny wyścig pojazdów mechanicznych,
- 2) jako prowadzący pojazd mechaniczny uczestniczy w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w § 1, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 178d. Kto prowadzi pojazd mechaniczny rażąco przekraczając prędkość oraz rażąco naruszając inne zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i przez to naraża człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304, 1178 i 1420) w art. 295 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. W razie popełnienia przestępstwa, za które orzeka się przepadek pojazdu mechanicznego, o którym mowa w art. 44b § 1a Kodeksu karnego, Policja dokonuje tymczasowego zajęcia pojazdu mechanicznego prowadzonego przez sprawcę w czasie popełnienia tego przestępstwa.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251 oraz z 2025 r. poz. 820, 1006 i 1676) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 60 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zabrania się kierowania pojazdem silnikowym lub motorowerem w sposób:

- 1) powodujący celowy poślizg kół (drift);
- 2) powodujący celową utratę styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu; nie dotyczy to kół na osiach podnoszonych w pojazdach kategorii N2, N3 i M3.”;

- 2) po art. 65j dodaje się art. 65ja w brzmieniu:

„Art. 65ja. Spotkanie właścicieli, posiadaczy lub użytkowników pojazdów samochodowych na otwartej lub ogólnodostępnej przestrzeni, którego celem jest prezentacja pojazdów samochodowych w liczbie większej niż 10, w szczególności wprowadzonych w nich modyfikacji, wymaga wcześniejszego zawiadomienia organu gminy. Do zawiadomienia stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1389).”;

- 3) w art. 135 w ust. 1 w pkt 2 w lit. b na końcu średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub” oraz dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) kierowaniu pojazdem w sposób określony w art. 60 ust. 5;”;

- 4) w art. 135a w ust. 1 w pkt 2 w lit. b na końcu średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub” oraz dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) kierowaniu pojazdem w sposób określony w art. 60 ust. 5;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860 i 1178) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 45 w § 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ma prawo” zastępuje się wyrazami „i Straż Graniczna mają prawo”;
- 2) w art. 96 po § 1d dodaje się § 1e w brzmieniu:

„§ 1e. W postępowaniu mandatowym w sprawie o wykroczenie określone w art. 52aa § 1 Kodeksu wykroczeń można nałożyć grzywnę w wysokości do 5000 zł.”;

3) w art. 98 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Na wniosek pokrzywdzonego, w przypadku gdy mandat karny jest prawomocny, zawiadamia się tego pokrzywdzonego o ukaraniu sprawcy wykroczenia i prawie dostępu do informacji będących podstawą ukarania.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2025 r. poz. 1226 i 1676) w art. 102:

1) w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) kierujący pojazdem silnikowym lub motorowerem celowo kierował pojazdem w sposób powodujący poślizg kół (drift) lub powodujący utratę styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu, z wyłączeniem kół na osiach podnoszonych w pojazdach kategorii N2, N3 i M3.”;

2) w ust. 1b wyrazy „ust. 1 pkt 1a, 2, 4, 5 i 7” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1a, 2, 4, 5, 7 i 9”;

3) w ust. 1c wyrazy „ust. 1 pkt 4, 5 lub 7” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 4, 5, 7 lub 9”;

4) w ust. 1e wyrazy „ust. 1 pkt 4, 5 lub 7” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 4, 5, 7 lub 9”;

5) w ust. 2b wyrazy „ust. 1 pkt 4, 5 lub 7” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 4, 5, 7 lub 9”;

6) w ust. 3 wyrazy „ust. 1 pkt 4, 5 lub 7” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 4, 5, 7 lub 9”.

Art. 7. W ustawie z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 978 i 1228) w art. 7 w pkt 8 skreśla się wyrazy „albo równowartości pojazdu”.

Art. 8. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tymczasowe zajęcie pojazdu mechanicznego dokonane na podstawie art. 295 § 1a ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym upada wobec sprawcy, w którego organizmie zawartość alkoholu była wyższa niż 1 promil we krwi lub 0,5 mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo prowadziła do takiego stężenia, a niższa niż 1,5 promila we krwi lub 0,75 mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo prowadziła do takiego stężenia. Zajęty pojazd mechaniczny zwraca się osobie uprawnionej, chyba że Policja dokona tymczasowego zajęcia pojazdu mechanicznego na podstawie art. 295 § 1 ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 4 pkt 1, 3 i 4 oraz art. 6, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Włodzimierz Czarzasty

^[1] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami oraz ustawę z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich.